

Modlitby

1. DEŇ – RODINA

Aktivita

- **mladší** – prvé dieťa dostane do rúk kľbko (špagát/bavlnka), povie, čo má najradšej na svojej rodine, a hodí kľbko ďalej, pričom drží koniec špagátu/bavlnky, vznikne sieť. Keď sa všetky deti vystriedajú, kľbko si hádžu v opačnom poradí, každé poďakuje za rodinu vlastnými slovami a sieť sa rozpletá.

- **starší** – robia to isté, ale prvýkrát povedia svoj najkrajší rodinný zážitok

Obkec

- že rodina je bežná vec, častokrát nám súrodenci a rodičia lezú na nervy, a až keď sme od nich nejaký čas vzdialení, uvedomíme si, akí sú pre nás dôležití a ako nám chýbajú...

Pomôcky: kľbko

2. DEŇ – KRST

Ráno

Príbeh

V záhrade sa víťazoslávne vypínal k nebu vysoký, pekne urastený mandľovník. Bol šťastný, keď sa v jeho korune preháňali pestrofarebné svižné a pôvabné sýkorky, s radosťou vítal aj stehlíky, sláviky či elegantné žlny a iné spevavé vtáčence. Raz si však sadol na jeho konár hnedastý dudok s chocholom na hlave a dlhým tenkým zobákom. Dudok priložil ucho na kôru mandľovníka a počul, ako sa pod ňou hemžia malé žravé larvy. Vnoriť svoj dlhý zakrivený zobák do kmeňa a začal z neho vyťahovať a požíerať larvy. Mandľovník sa nahneval. „Taký bezočivý vták sa mi tu bude rýpať v kôre a ničiť moju dokonalú krásu! To nemôžem pripustiť!“ Pyšný mandľovník urobil, čo mohol, aby dudka zahnal. A dudok naozaj odletel. Od tej chvíle mohli malé larvy pokojne tučniť a pomaly napadli celý kmeň. Raz večer zadul prudší vietor a pyšný mandľovník sa zrútil.

Keď sa ti niekto rýpe pod kožou a ukazuje ti chyby a nedostatky, nerozčuľuj sa. Radšej sa mu poďakuj.

Otázky

- ako reaguješ, keď ti niekto niečo vytýka?
- podľa čoho spoznáš, či ťa niekto napomína s dobrým úmyslom?
- keď vidíš, že tvoj kamarát má nedostatok, ktorý môže napraviť, povieš mu to? akým spôsobom?

Večer

Aktivita

- **mladší** – napíšu na veľký papier bežné chyby a nedostatky detí (keď sa nehanbia, nech napíšu svoje) a za pomoci animátorky papier spália, každé dieťa si dá predsavzatie, na ktorom svojom nedostatku počas tábora zapracuje

- **starší** – napíšu svoje slabosti (veci, ktoré sa im na sebe nepáčia) na papierik a spália ho
- môžeme im povedať myšlienku: „Dajme každému dňu šancu, aby sa stal najkrajším v našom živote.“ (aj tým, že budeme na sebe neustále pracovať)

Pomôcky: papiere, ceruzky, zápalky

3. DEŇ – SVÄTÁ OMŠA, CHLIEB, EUCHARISTIA

Ráno

Starší

Ježiš odvetil: „Veru, veru, hovorím vám: Nie Mojžiš vám dal chlieb z neba, ale môj Otec vám dáva pravý chlieb z neba. Lebo Boží chlieb je ten, ktorý zostúpil z neba a dáva svetú život.“ Povedali mu: „Pane, vždy nám dávaj taký chlieb.“ Ježiš im povedal: „Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žizniť.“

Jn, 6, 32-35

Otázky – mladší

- nie je to tak dávno, čo ste abslovovali prvé sväté prijímanie, ale čo druhé, tretie...? Prečo nám také vzácne chvíle postupne zovšednievajú? Je to tým, že zrazu nemáme krásne šaty a nečaká nás nijaká hostina? Alebo nás tlačia rozličné pochybnosti a otázky? Zamyslite sa a na najbližšie sväté prijímanie sa skúste pripraviť tak, aby to bola pre vás slávnostná chvíľa.

Obkec (mladší aj starší)

- Ježiš sa nám dáva v každej svätej omši v podobe chleba, obyčajnej veci, ktorú jeme každý deň a berieme ju ako samozrejmosť, nevnímame, že je to vlastne zázrak, zo zopár zrníek nakoniec vznikne niečo, z čoho sa nasýti celá rodina

- chlieb je Božím dielom (človek sám nevie vytvoriť zrnko), ale aj dielom človeka (musí sa o obilie starať, spracovať ho)

- aj v modlitbe Otčenáš prosíme o náš „každodenný chlieb“ (nielen, abysme sa zasýtili, ale zároveň tým od Boha žiadame, aby sa o nás každý deň staral a ochraňoval nás)

- chlieb a víno ako obetné dary pri svätej omši predstavujú celý náš život, námahu i radosť

Večer

Aktivita

- decká zasadia slnečnicové semenka (šak chlieb býva aj slnečnicový), slnečnice rýchlo rastú a ešte počas tábora uvidia zázrak, ako z jedného maličkého semiačka postupne rastie rastlinka (nič lepšia ma nenapadlo na aktivitu:-(, keby niekeho náhodou koplá múza, bolo by to super)

Pomôcky: naklíčené slnečnicové semiačka (poskytnem), lyžičku na vyhlbenie plytkej jamky, do ktorej ich zasadia

4. DEŇ – BOŽÍ DOTYK

Ráno

Aktivita

- jedno dieťa má zaviazané oči šatkou a len podľa rúk má spoznať, kto sa ho dotýka, môže sa vystriedať aj viaceró detí

Príbeh – iba starší (mladší by ho asi celkom nepochopili)

Na dražbe vyvolávač zdvihol husle. Boli poškríabané a obdraté. Viseli z nich uvoľnené struny. Vyvolávač si myslel, že netreba strácať veľa času so starými husľami a ukázal ich s úsmevom. „Páni, koľko ponúknete? Začínáme od stotisíc lír.“ „Stopäť!“ zvolal ktosi. „Stopätnásť,“ povedal ďalší. Potom stodvadsať. „Stodvadsaťtisíc lír po prvé, stodvadsaťtisíc lír po druhé, stodvadsaťtisíc lír...“ Zozadu miestnosti pristúpil muž so šedivými vlasmi a vzal do ruky slák. Vreckovkou oprášil staré husle, natiahol uvoľnené struny, nástroj pevne chytil do ruky a zahrál čistú a nežnú melódiu ako anjelský spev. Keď hudba doznela, vyvolávač pokojným hlbokým hlasom povedal: „Koľko ponúkate za staré husle?“ A zdvihol ich aj so sláčikom. „Milión. Kto povie dva milióny? Dva milióny! A kto povie tri milióny? Tri milióny po prvé, tri milióny po druhé, tri milióny po tretie, pririeknuté,“ povedal vyvolávač. Ľudia zatlieskali, ale niektorí sa pýtali: „Čo zmenilo cenu huslí?“ Zaznela pohotová odpoveď: „Dotyk majstra.“

Sme staré zaprášené a opotrebované nástroje. Sme však schopní vydať vznešenú harmóniu. Stačí na to dotyk Majstra.

Pomôcky: šatka

Večer

Príbeh

Žil raz jeden dobrý človek. Volal sa Romeletto a býval v domci na brehu Tiberu. Jedného jarného rána si Romeletto všimol, že Tiber mu obmýva dvere domu. Stále pršalo, rieka sa vzdúvala a korytom sa hrozivo valila kalná voda. Vylakalo ho rádio: „Všetci, ktorí bývajú v blízkosti Tiberu, nech ihneď opustia svoje príbytky. Blíži sa záplava.“ Romeletto bol veľmi nábožný a dôveroval Pánu Bohu. Kľakol si a začal sa modliť. „Pane, zachráň ma!“ Vtom počul zhora hlas: „Neboj sa, Romeletto. Myslím na teba.“ Bol to hlas Pána. Romeletto celý naradovaný vstal a dal sa do každodennej práce, akoby sa nič nedialo. O jedenástej bolo v dome už plno vody a Romeletto sa uchýlil na poschodie. Práve tade prechádzali požarníci. Jeden ho zbadal a zakričal: „Rýchlo pod' s nami! Hrozí nebezpečenstvo!“ „Kdeže! Ja mám predsa poistenie zhora,“ odpovedal Romeletto a ukázal na nebo. O tretej bolo už vody po pás a Romeletto sa uchýlil do podkrovia. Práve okolo plával záchranný čln a ktosi naňho zavolať: „Rýchlo nastúp. Tiber bude stúpať ďalej.“ Romeletto odmietol: „Ja mám svoju záchranku.“ O piatej voda vystúpila nad odkvapové žľaby a Romeletto vyliezol na strechu. Plával tadiaľ záchranný čln, ktorý zbieral posledných nešťastníkov. Márne sa usilovali Romeletta odvieť. Držal sa komína ako kliešť. „Nepotrebujem vás! Mám svojho záchrancu!“ Voda stúpala ďalej a desať minút pred šiestou sa Romeletto utopil. Len čo sa ocitol v raji, strašne sa nahneval. Predstúpil pred Pána a zaprotestoval: „Povedal si, že sa o mňa postaráš. A ja som kvôli tomu umrel.“ Pán sa naňho milo pozrel. „Ale ja som na teba stále myslel. Romeletto. Poslal som ti tri člny.“

Pán sa nás dotýka a pomáha nám cez bežné veci v každodennom živote. Treba len otvoriť oči a zbadáme Božiu činnosť všade okolo nás.

Otázky

- napríklad ako sa nás Boh môže dotknúť, prihovoriť sa nám?
- zažila si už Boží dotyk?

5. DEŇ – MODLITBA, TICHŔ

Ráno

Príbeh

Jeden človek sa vybral za mníchom, ktorý žil v klauzúre. Pýtal sa ho: „Čo si sa naučil za svojho mlčanlivého života?“ Mních práve naberal vodu zo studne a povedal návštevníkovi: „Pozri sa do studne. Čo vidíš?“ Muž sa pozrel do studne: „Nevidím nič!“ Po chvíli, keď sa voda v studni utíšila, povedal mních návštevníkovi znova: „Pozri sa teraz. Čo tam vidíš?“ Muž pozrel do studne a povedal: „Teraz vidím seba, vidím vo vode svoj odraz.“ Mních mu odvetil: „Keď ponorím do studne vedro, voda sa rozvlní. Teraz je však pokojná. To je múdrosť ticha: človek vidí seba samého.“

Vyhľadaj si dnes tichý kútik a daj sa uchlácholiť tichom.

Večer

Príbeh

V stratenom kúte sveta, v húštinách hlbokého lesa bol raz jeden rebrík. Bol to jednoduchý rebrík s priečkami zo starého vyschnutého a osúchaného dreva. Okolo stáli jedle, smrekovce a brezy. Nádherné stromy. A medzi nimi tento úbohý, žalostný rebrík. Drevorubači, ktorí pracovali v hore, prišli raz až sem. S ľútosťou pozreli na rebrík. „Čo je to tu, aká haraburda,“ povedal jeden. „Nie je súca ani na oheň,“ povedal druhý. Jeden z nich uchopil sekeru a zrazil ho dvoma presnými údermi. Rebrík sa zrútil. Bol skutočne na nič. A drevorubači so smiechom odišli. Na tento rebrík sa každý večer šplhal človečik, ktorý zažíhal hviezdy. Od tej noci na oblohe nad lesom nebolo hviezd.

Aj v nás jestvuje rebrík. Keď ho porovnáваме s toľkými vecami, ktoré denne dostávame, je to nič. Ale je to rebrík, z ktorého sa zažíhajú hviezdy na tvojom nebi. Volá sa modlitba.

Otázky

- ako často sa modlíš?
- ako modlitbu vnímaš?
- o čo Pána najčastejšie prosíš/za čo mu ďakuješ?

Aktivita

- každé dieťa napíše na papierik nejakú malú milú modlitbičku (napr. „Pane, ďakujem ti za rodičov“) a poskladaný papierik vloží do nafúkaného balóna. Každá skupinka má jeden balón a zavesí ho na najvyššie možné miesto na chate (najsťôr na nejaký balkón) – svoje modlitby akože pošleme bohu (škoda, že nemáme hélium:-)

Pomôcky: papiere, ceruzky, balón, kúsok špagáta na uviazanie

6. DEŇ – OBETA

Ráno

Aktivita

- každá skupina prichystá na omšu nejaký obetný dar (napr. kvety, vodu, sladkosť alebo nejaký obrázok) a počas omše vysvetlí, prečo si vybral práve tento

Večer

Príbeh - mladší

Jeden mladučký mráčik sa vydal na svoju prvú cestu po nebeskej oblohe so stádom nafúkaných a odvážnych mrakov. Keď leteli ponad ohromnú saharú púšť, skúsenejšie mračná ho povzbudzovali: „Let, len let! Ak sa zastavíš, je po tebe.“ Mráčik bol zvedavý, ako všetci mladí, a tak prekázol pod stádo mračien, čo sa podobalo na húf uštvaných bizónov. „Čo robíš? Pohni sa!“ zafučal za ním vietor. Mráčik zbadal duny zlatého piesku. Bol to nádherný pohľad a popri tom ľahučko plachtil po oblohe. Zdalo sa mu, že duny sú ako zlaté mraky, láskané vetrom. Jedna z nich sa naňho usmiala. „Čau,“ povedala mu. Bola to veľmi pôvabná duna, čerstvo vymodelovaná vetrom, ktorý sa pohrával s jej trblietavou šticou. „Čau! Volám sa Láčik,“ predstavil sa

obláčik. „A ja som Una,“ povedala duna. „Ako sa ti tam dole žije?“ „Dobre... Na slnku a vo vetre. Je tu trochu teplo, ale zväčša sa to dá vydržať. A ty sa máš ako?“ „Na slnku a vo vetre... A k tomu veľa lietania po nebi.“ „Môj život bude veľmi krátky. Keď zaduje silný vietor, asi zmiznem.“ „Mrzí ťa to?“ „Trochu. Zdá sa mi, že tu nie som na nič.“ „Aj ja sa čoskoro premením na dážď a spadnem. Je to môj osud.“ Duna chvíľu zaváhala a potom povedala: „Vieš, že my dážď voláme raj?“ „Nevedel som, že som taký dôležitý,“ povedal mráčik. „Počula som, ako nejaké staré duny hovorili, že dážď je krásny. Pri ňom s vraj prikrývame zvláštnymi vecami, ktoré nazývame rastliny a kvety.“ „To je pravda, videl som ich.“ „Ja ich asi nikdy neuvidím,“ povedala nakoniec duna. Obláčik sa na chvíľu zamyslel a povedal: „Mohol by som na teba zapršať ja...“ „Ale umrieš...“ „Ale ty zakvitneš,“ povedal mráčik. Začal padať a premenil sa na dýchavý dážď. Na druhý deň malá duna zakvitla.

Jedna z najkrajších modlitieb, čo poznám, hovorí: „Pane, urob ma lampou. Ja síce zhorím, ale podarujem svetlo.“

Príbeh – starší

Dvaja pútnici bičovaní ľadovým vetrom sa šplhali neschodnou cestou. Chýlilo sa k snehovej búrke. Nárazy zľadovatelého snehu hvižďali pomedzi skaly. Pútnici vystupovali s čoraz väčšou námahou. Veľmi dobre vedeli, že keď neprídu do horskej chaty včas, zahynú v snehovej búrke. Keď so srdcom plným úzkosti až v hrdle a s očami oslepenými snehovou víchricou kráčali po okraji priepasti, počuli bolestné volanie. Nejaký úbožiak volal z priepasti o pomoc. Jeden z nich povedal: „To je osud. Ten človek je odsúdený na smrť. Poďme, aby sme neskončili ako on.“ Zrýchlil krok a nahnutý dopredu odolával silnému vetru. Druhému pútnikovi bolo nešťastníka ľúto a skalnatým svahom sa pustil za ním. Našiel ho raneného, zobral ho na plecía a namáhavo stúpал po úzkom chodníku. Začalo sa stmievať a chodník sa pomaly strácal. Pútnik s raneným človekom na chrbte, spotený a vyčerpaný, zbaúal svetlo z chaty. Povzbudzoval raneného, aby vydržal, no vtom sa o čosi potkol. Pozrel sa a zhoril. Pri jeho nohách ležalo telo spoločníka. Zabila ho zima. Takému istému osudu unikol len preto, že s námahou niesol na chrbte chudáka, ktorého zachránil v úšuste. Telo raneného a námaha udržiavali teplo a zachránili mu život.

Obkec

- obeta môže mať rôzne podoby...netreba sa hneď snažiť o veľké skutky, stačí začať maličkosťami...obeta sa nám vždy mnohonásobne vráti...dnes sme svojou obetovanou krvou zachránili druida...
- ako sa obetuješ pre druhých ty?

7. DEŇ – NEBO

Príbeh

Žil raz jeden človek, ktorý veľmi túžil vedieť ako vyzerá nebo a peklo. Sú v nebi naozaj anjeli vznášajúci sa na obláčikoch? A peklo je skutočne plné čertov, variacích nešťastníkov v kotloch? A tak raz Pána požiadal: „Pane, prosím ukáž mi, kam sa po smrti dostanú hriešnici a kam spravodliví.“ Boh mu povedal: „Poď a uvidíš.“ Najskôr sa spolu pozreli do pekla. Muž nevidel žiadnych čertov ani vriace kotle. Všade naokolo boli veľikánske nádoby až po okraj naplnené tým najchutnejším jedlom, aké si len vedel predstaviť. Vedľa nádob ležal strieborný príbor, ktorý priam lákal zobrať ho do rúk a do sýtosti sa najesť. Bol však príliš dlhý a ľudia sediaci pri nádobách si ním nedočkali do úst. Preto boli všetci vyhladnutí a smutní. Potom Pán zaviedol zvedavca do neba. Všetko vyzeralo navlas rovnako, nebo bolo plné nádob s chutným jedlom, vedľa ktorých ležali pridlhé strieborné lyžice. Všetci obyvatelia neba však vyzerali sýto a šťastne. Človek sa opýtal: „Pane, prečo ľudia v pekle hladujú a v nebi sú spokojní? Ved' majú také isté nádoby s jedlom a rovnako dlhé príbory.“ A Pán mu odpovedal: „Tí v nebi sa krmia navzájom.“

Otázky

- čo sa ti najviac páčilo na tábore? čo si z neho odnesieš? podarilo sa ti splniť predsavzatie z druhého dňa?